

prima instanță: A.Arhip
(Judecătoria Centru, mun. Chișinău)
instanța de apel: N.Vascan, E.Fistican, Vl.Clima
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.3ra-1248/17

ÎNCHEIERE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecători: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Terenti Ludmila împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea achitării îndemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 15.07.2016, reclamanta Terenti Ludmila prin intermediul avocatului stagiar Musteață Eugeniu a depus cerere de chemare în judecată împotriva pîrîtului Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea achitării îndemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani.

În motivarea acțiunii avocatul stagiar Musteață Eugeniu a indicat că, Terenti Liudmila activează în cadrul Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne în calitate de specialist al Secției evidență contabilă a Direcției economie și finanțe a SPCSE al MAI.

A mai menționat, că la XXXXX s-a născut fiica reclamantei – XXXXX. De asemenea, reprezentantul reclamantei a invocat, că prin ordinul nr.157ef. din 14 noiembrie 2014 Ludmilei Terenti i-a fost acordat concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, începînd cu data de 16 noiembrie 2014 pînă la data de 14 august 2017.

A afirmat, că Terenti Liudmila s-a adresat în prealabil Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu cererea prealabilă privind achitarea îndemnizației lunare pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani în rezultatul cărui fapt, prin răspunsul nr.19/7-T-89/16 din 06 iulie

2016, pîrîtul a refuzat examinarea pretențiilor înaintate invocând expirarea termenului de prescripție.

Reprezentantul reclamantei a precizat, că acțiunea nu este prescrisă pe motiv că, omisiunea de a achita îndemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani Ludmillei Terenti, este imputabilă pîrîtului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne.

În drept acțiunea este întemeiată în baza art.49 alin.(1) din Constituția RM, art.art.14-17, 25 alin.(1) lit.(b), 26 alin.(1) lit.(a) a Legii contenciosului administrativ,art.124 alin.(2) al Codul Muncii, art.art.2, 20 alin.(1), art.29 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, art.18 alin.(1) și (6) și art.27 al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, art.30 al Legii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, art.6 CEDO, art.166 și 167 CPC.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 30 noiembrie 2016 a fost admisă acțiunea.

S-a recunoscut ca neîntemeiat refuzul Serviciului Protecție Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr.19/7-T-89/16 din 06 iulie 2016 de achitare Ludmillei Terenti a îndemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, s-a obligat Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne să calculeze și să achite Ludmillei Terenti, îndemnizația pentru creșterea/ îngrijirea copilului XXXXX, în cuantum de 30% din salariu mediu realizat, pentru perioada de timp 16 noiembrie 2014 – 14 august 2017.

La data de 15.12.2016, Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 30 noiembrie 2016, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă integral acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2017 s-a respins apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, potrivit prevederilor art. 124 alin. (1) și (2) Codul muncii, femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice (în cazul nașterilor complicate sau nașterii a doi sau mai mulți copii – 70 de zile calendaristice), plătindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut la art.123 alin.(2).

În baza unei cereri scrise, persoanelor indicate la alin.(1), după expirarea concediului de maternitate, li se acordă un concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani. Indemnizația pentru acest concediu se plătește din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Ca consecință, instanța de apel a invocate că, angajatorul era obligat, în temeiul legii, la momentul survenirii riscului asigurat și emiterii ordinului nr. 157ef. din 14

noiembrie 2014, să stabilească, calculeze și să achite Ludmillei Terenti și indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Or, prin refuzul achitării indemnizației pentru îngrijirea copilului, se va încălca principiul egalității în drepturi prin aplicarea unui tratament diferențiat, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, fapt ce contravine prevederilor art. 16 din Constituția Republicii Moldova. O diferență de tratament, însă, este discriminatorie dacă îi lipsește justificarea obiectivă și rezonabilă, adică dacă nu urmărește un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.

Prin urmare, instanța de apel a relatat că Terenti Ludmila nu a încălcat termenul de înaintare a acțiunii în temeiul art. 27 alin. (3) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr 289 – XV din 22 iulie 2004, deoarece indemnizația solicitată nu a fost achitată din vina angajatorului Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI.

La 11 septembrie 2017 Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei sale urma să aplice prevederile art.27 alin.(1) al Legii nr.289-XV din 22 iulie 2004 cât și Recomandarea nr.17 din 21 noiembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, art.16 alin.(1) și art.17 alin.(1) a Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Prin scrisoarea de însoțire Curtea de Apel Chișinău a expedit în adresa părților copia deciziei din 07 iunie 2017 la 07 august 2017 (f.d.73), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării deciziei recurate. Prin urmare, recursul declarat la 11 septembrie 2017 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecători:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru